

РЕШЕНИЕ

№ 2869

гр. София, 28.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **633** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 58, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

Образувано е по жалба на [фирма] със седалище и адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.4, представлявано от изп. Директор Ю. Н. срещу Решение №РЗАДС5800-2336/32-407818/15.12.2021 г. на Директора на ТД Митница С. при Агенция "Митници". Моли се съда да отмени оспореното решение, като постановено в нарушение на материалния закон - чл.57 а ал.2 т.4 от ЗАДС.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател не се представлява

Ответникът по жалбата - Директор на Териториална дирекция Митница С., в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, моли съда да потвърди като правилно и законосъобразно издаденото решение. В представени по делото писмени бележки сочинеоснователност на жалбата. Претендира юрисконсулстко възнаграждение.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че дружеството-жалбоподател притежава валидно Удостоверение за регистрация като търговец на електрическа енергия № В./18.12.2009 г. по чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗАДС.

С Решение №РЗАДС 5800-2336/32-407818/15.12.2021 г. на Директор Териториална дирекция Митница С., на основание чл. 58, ал. 1, т. 3, буква "а" от ЗАДС и чл. 58, ал. 2

ЗАДС, вр. чл. 57а, ал. 2, т. 4 от ЗАДС, е прекратено действието на горепосоченото Удостоверение предвид обстоятелството, че лицето има задължения към бюджета, поради което не отговаря на нормативните изисквания на чл. 57а, ал. 2, т. 4 от ЗАДС. Като мотиви за издаване на Решението са посочени следните обстоятелства: На 28.09.2021 г. е извършена проверка в информационната система на НАП, при която е установено, че [фирма] има задължения към бюджета. С писмо на ТД Митница С., от ТД НАП [населено място] е изисквана актуална информация за наличието на ликвидни изискуеми данъчни задължения и задължения за осигурителни вноски от [фирма] изх.№ 32-388442/02.12.202. На 08.12.2021 г. от ТД на НАП С. е получено писмо с информация, че към 08.12.2021 г. [фирма] има задължения към бюджета, като посочените задължения не са непогасени, не са обезпечени, и не са отсрочени или разсрочени, като е наложен запор върху банковите сметки на дружеството и същите са без авоари.

С писмо № 32-309653 от 30.09.2021 г. на ТД Митница С., [фирма] е уведомено по реда на чл. 26, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), че е започнало производство за прекратяване действието на Удостоверения за регистрация с № В./18.12.2009 г на [фирма], съгласно разпоредбите на чл. 58, ал. 1, т. 3, буква "а" от ЗАДС, и му се предоставя възможност за участие в производството на осн. Чл.34 от АПК, като писмото е върнато с отбелязване непотърсено на адреса по управление на дружеството на 01.10.2021г. Изготвено е ново писмо с дата 01.11.2021г, което е изпратено до упълномощения представител на Е. България АД – С. А. Писмото е получено на 03.11.2021г, но до издаването на оспореното решение от дружеството не са постъпвали възражения или становище по производството.

На 01.12.2021 г. при извършена проверка в информационната система на НАП отново е установено, че [фирма] има задължения към бюджета. Всъщност задълженията му към бюджета са по акт за установяване на публично държавно вземане, издаден от КЕВР в размер на 2000 лв главница и 70 лв лихва за неплатени лицензионни такси и лихви съгласно лицензия за търговия с електрическа енергия № Л-202-15/27.02.2006г. С оглед на тези обстоятелства административният орган е приел, че [фирма] има задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски, поради което лицето не отговаря на нормативните изисквания на чл. 57а, ал. 2, т. 4 от ЗАДС, съгласно които регистрирано лице по чл. 57а, ал.1, т. 1-3 може да бъде лице, което няма публични задължения, събирани от митническите органи, данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечение. По тези съображения е издадено оспореното в настоящото производство решение.

По настоящото административно дело са представени и приети писмените доказателства, съдържащи се в административната преписка по постановяване на оспореното решение. Приложена е справка и документи от Национална агенция за приходите - ТД на НАП С. относно задълженията на Е. България АД.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и приетата за установена въз основа на тях фактическа обстановка, направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима за разглеждане по същество като подадена от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок и против административен акт,

подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

С оспорения индивидуален административен акт е прекратено действието на Удостоверение за регистрация по чл. 57а, ал. 1, т. 3 от ЗАДС. Съгласно чл. 57, ал. 2 от ЗАДС искането за регистрация се подава до директора на териториалната дирекция по местонахождение на обекта преди започване на дейността, а според чл. 58, ал. 1 и, ал. 2 от ЗАДС регистрацията се прекратява също от органа по чл. 57, ал. 2 с издаването на решение. Следователно обжалваното Решение за прекратяване действието на Удостоверение за регистрация по чл. 57, ал. 2 от ЗАДС е издадено от материално и териториално компетентен административен орган - Директор на Териториална дирекция Митница С., в рамките на предоставените му законови правомощия.

Оспореното решение е постановено в писмена форма и съдържа всички законово изискуеми реквизити. Посочени са релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материално правната предпоставка за прекратяване на действието на удостоверението за регистрация. Решението е мотивирано, като в мотивите органът е посочил фактическите основания за издаването му (регистрираното лице не отговаря на изискванията за ЗАДС, поради наличие на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски) и правното основание за издаването на решението (разпоредбите на чл. 58, ал. 1, т. 3, б. "а" от ЗАДС и чл. 57а, ал. 2, т. 4 от ЗАДС), които кореспондират помежду си. С оглед на това неоснователни се явяват доводите на жалбоподателя за немотивираност на оспореното решение, като в този аспект следва да се отбележи, че изрично в мотивите на акта са посочени документите, получени от административния орган от ТД на НАП С., въз основа на който е направен извода за наличие на публични задължения.

Не се установяват и допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Правото на участие на заинтересованото лице е осигурено чрез надлежното му уведомяване за служебното инициране на производство за издаване на административен акт по чл. 26 от АПК. Противно на изложеното в жалбата актът е издаден след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Преди издаването му три пъти е изисквана информация от ТД на НАП С., последното – от 08.12.2021г от който след уведомяване на дружеството за започналото административно производство, като след уведомяването е извършена и проверка в информационната система на НАП. От всички получени от административния орган документи от ТД на НАП С. е видно, че оспорващото дружество има публични задължения, които задължения не са по невлезли в сила актове, както и такива, които са отсрочени и разсрочени. В този смисъл не е налице соченото нарушение на чл. 35 от АПК, а доводите, с които се обосновава същото касаят нарушения на принципна на съразмерност и ще бъдат разгледани при обсъждане на съответствието на оспорения административен акт с целта на закона.

По отношение на съответствието с материалноправните разпоредби и целта на закона: Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 3, буква "а" от ЗАДС органът по чл. 57, ал. 2 прекратява регистрацията по своя инициатива, когато регистрираното лице не отговаря на изискванията по този закон. Едно от изискванията на закона, представляващо предпоставка както за издаване, така и за отнемане на удостоверението за регистрация, е посочено в чл. 57а, ал. 2, т. 4 от ЗАДС. Съгласно

този текст регистрирано лице може да бъде лице, което няма публични задължения, събирани от митническите органи, данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски, с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения.

В разглеждания случай посочените материално правни предпоставки за издаване на акта са налице. От приложените към административната преписка писма от ТД на НАП С. се установява, че към 08.12.2021 г. [фирма] има публични задължения, като посочените задължения не са по невлезли в сила актове и не са отсрочени и разсрочени. За посочените задължения е образувано изпълнително дело.

Горепосочените обстоятелства не бяха оборени в хода на настоящото производство. От тях се установява по безпорен начин, че в случая са налице основания по чл. 58, ал. 1, т. 3, б. "а", вр. чл. 57а, ал. 2, т. 4 от ЗАДС за прекратяване на регистрацията от органа издал удостоверение за регистрация по чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗАДС. [фирма] не отговаря на изискванията на закона да няма публични задължения. Текстът на чл. 57 а ал. 2 т.4 от ЗАДС е формулиран от законодателя чрез използване на техника по изброяване на видовете публични задължения, като същите граматически са отделени със запетая, поради което и доводът на жалбоподателя, че само публични задължения, събирани от митническите органи са основание за прекратяване на регистрацията му по чл. 58 ал 1 и 2 от ЗАДС са неоснователни. С оглед на това, законосъобразно е прието от ответника, че са налице основанията за прекратяване на действието на Удостоверението за регистрация на дружеството по чл. 57а, ал. 1, т. 2 от ЗАДС, като постановеното решение е съобразено с материалния закон изцяло.

Настоящият съдебен състав не споделя възраженията на жалбоподателя относно явната несъразмерност на административния акт с легитимната цел и противоречието му с целта на закона въз основа на мотивите, изложени в жалбата. Принципът на съразмерност, прогласен в чл. 6 от АПК предвижда, че административният акт не може да засяга права и законни интереси в по - голяма степен от най - необходимото за целта, за която актът се издава, но последния задължително трябва да отговаря на първо място на закона. Ако законът предвижда, че регистрирано лице, което търгува с електрическа енергия може да бъде такова, което няма публични задължения, с изключение на задължения по невлезли в сила актове, както и разсрочени, отсрочени или обезпечени задължения, очевидно целта на закона е да не се регистрират задължени към държавата субекти, а на регистрираните - да се прекратява действието на издаденото удостоверение за регистрация. Това не би могло да се приема като нарушаване на принципа на съразмерност, тъй като този принцип на практика изисква административният орган да действа по разумен начин, добросъвестно и справедливо, но спазвайки закона.

По тези съображения съдът намира, че Решение №РЗАДС5800-2336/32-407818/15.12.2021 г. на Директора на ТД Митница С. при Агенция "Митници" е законосъобразно като постановено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при правилно приложение на материалния закон и при липса на съществени процесуални нарушения, както и в съответствие с целта на закона. Подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 100 лева при прилагане на чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК и на чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд
София град,13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] със седалище и адрес [населено място],
[улица],ет.1,ап.4,представявано от изп. Директор Ю. Н. срещу Решение
№РЗАДС5800-2336/32-407818/15.12.2021 г. на Директора на ТД Митница С. при
Агенция "Митници".

ОСЪЖДА [фирма] със седалище и адрес [населено място],
[улица],ет.1,ап.4,представявано от изп. Директор Ю. Н., да заплати на Директора на
ТД Митница С. при Агенция "Митници", разноски за юрисконсултско
възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния
административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: